31995R1501

30.6.1995 URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI L 147/7

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 1501/95
z dne 29. junija 1995
o določitvi nekaterih podrobnih pravil za uporabo Uredbe Sveta (EGS) št. 1766/92 glede odobritev izvoznih nadomestil za žita in ukrepih, ki jih je treba sprejeti v primeru motenj na trgu z žiti

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (EGS) št. 1766/92 z dne 30. junija 1992 o skupni ureditvi trga za žita [1], kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu Avstrije, Finske in Švedske in z Uredbo (ES) št. 3290/94 [2], in zlasti členov 13(11) ter 16(2) Uredbe,

ker se morajo določiti izvozna nadomestila, korekcijski zneski in izvozne takse za proizvode, ki so predmet skupne ureditve trga za žita kot poseben ukrep v primeru motenj na trgu in v skladu z nekaterimi merili, ki omogočajo, da se pokrije razliko med kotacijami in cenami za te proizvode v Skupnosti ter tistimi na svetovnem trgu;

ker je glede na neskladje v cenah, ki jih ponujajo različne izvozne države za žita na svetovnem trgu, treba upoštevati zlasti različne notranje špediterske stroške in določiti nadomestilo ob upoštevanju razlike med reprezentativnimi cenami v Skupnosti in najbolj ugodnimi kotacijami ter cenami, ki se uporabljajo na svetovnem trgu;

ker je zato, da se omogoči izvoz moke, drobljenca, zdroba in slada, pri določanju nadomestila treba upoštevati na eni strani cene osnovnih žit, količine, potrebne za proizvodnjo zadevnih proizvodov, ter vrednost stranskih proizvodov in na drugi strani možnosti ter pogoje za prodajo proizvodov na svetovnem trgu;

ker sistem korekcijskih zneskov, predviden v drugem pododstavku člena 13(8) Uredbe (EGS) št. 1766/92 zahteva, da se korekcijski zneski lahko opredelijo različno glede na destinacijo proizvodov za izvoz;

ker je za učinkovito upravljanje sredstev Skupnosti in zaradi upoštevanja izvoznih možnosti glede teh proizvodov, treba predvideti določitev izvoznih nadomestil in taks za proizvode, določene v seznamu iz člena 1(a) in (b) Uredbe (EGS) št. 1766/92 z javnim razpisom, ki zajema določeno količino;

ker se mora, da se zagotovi enaka obravnava za vse zainteresirane strani znotraj Skupnosti, organizirati javni razpis v skladu z enotnimi načeli; ker je v ta namen treba objaviti odločitve o začetku razpisa skupaj z objavo razpisa v *Uradnem listu Evropskih skupnosti;*

ker morajo ponudbe vsebovati podatke, ki so potrebni za njihovo ocenitev in jim morajo biti priložene nekatere formalne obveznosti;

ker je treba določiti maksimalno izvozno nadomestilo ali minimalne izvozne takse; ker postopek zagotavlja, da se dodelijo vse zadevne količine;

ker lahko pride do razmer na trgu, pri katerih ekonomski vidik predvidenega izvoza pripelje do tega, da namesto določitve izvoznega nadomestila ali takse ni nadaljnjega ukrepanja v zvezi s prejetimi ponudbami;

ker naj bi varščina za ponudbo zagotovila, da se izvožene količine tudi tako izvozijo na podlagi dovoljenja skladno z razpisom; ker se ta obveznost lahko izpolni samo, če se obdržijo predložene ponudbe; ker se mora varščina ustrezno zadržati, če se ponudbe umaknejo;

ker se morajo določiti podrobna pravila, da se zagotovi obveščenost ponudnikov o rezultatih javnega razpisa in da se izdajo potrebna dovoljenja za izvoz dodeljenih količin;

ker je zaradi določitve izvoznih nadomestil za proizvode, določene v seznamu iz člena 1(1) Uredbe (EGS) št. 1766/92, in zaradi izognitve potrebi po uvedbi pregledov za ugotavljanje najmanjših sprememb količin osnovnega materiala in brez opaznega vpliva na kakovost proizvoda, treba sprejeti standardno metodo presoje; ker se je analiza vsebnosti pepela v izdelanih proizvodih izkazala kot najbolj uspešen tehnični način presoje količine uporabljenih osnovnih žit; ker je analizo treba izvajati po istem postopku v celotni Skupnosti;

[1] UL L 181, 1.7.1992, str. 21.
[2] UL L 349, 31.12.1994, str. 105.

ker dodeljevanje izvoznih nadomestil za žita, uvožena iz tretjih držav in ponovno izvožena v tretje države, ni utemeljeno; ker je zato nadomestila treba odobriti samo za proizvode Skupnosti;

ker Uredba Komisije (EGS) št. 3665/87 z dne 27. novembra 1987 o določitvi skupnih podrobnih pravil za uporabo sistema izvoznih nadomestil za kmetijske proizvode [1], kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1384/95 [2], zahteva, da je v primeru različnih nadomestil glede na destinacijo izplačilo nadomestila pogojeno zlasti s predložitvijo dokazila, da se je proizvod v svojem nespremenjenem stanju uvozil v tretjo državo ali v eno izmed tretjih držav, za katero je nadomestilo predvideno; ker je na področju žit edino nadomestilo, ki je nižje od tistega, ki se uporablja za izvoz v vse tretje države, tisto nadomestilo, ki se določi za izvoz v Švico ali Lihtenštajn; ker je zato, da se izogne oviranje večine izvoza Skupnosti z zahtevo o dokazilu prispetja na predvideno destinacijo, treba najti druge načine, ki bodo zagotavljali, da se proizvodi, za katere se je izplačalo nadomestilo, ki se uporablja za vse tretje države, niso izvozili v zgoraj navedene države; ker je v ta namen treba opustiti potrebo po predložitvi dokazila o prispetju v vseh primerih, kjer gre za izvoz žit po morju; ker se šteje, da so certifikati, ki jih izdajo pristojni organi držav članic in ki navajajo, da so proizvodi zapustili carinsko območje Skupnosti na krovu plovila, ki je primerno za prevoz po morju, zadostna garancija;

ker člen 16 Uredbe (EGS) št. 1766/92 določa, da se lahko sprejmejo ustrezni ukrepi, ko kotacije ali cene na svetovnem trgu za enega ali več proizvodov iz člena 1 navedene Uredbe dosežejo raven cen Skupnosti in ko je verjetno, da se bodo take razmere nadaljevale ali slabšale ter s tem motile ali grozile z motnjami trga Skupnosti; ker se mora zato zagotoviti zadostna preskrba z žiti; ker se zato izvozne takse lahko poberejo, izdaja izvoznih dovoljenj pa v celoti ali deloma odloži;

ker mora zaradi razmer, predvidenih v členu 16 Uredbe (EGS) št. 1766/92, ki se lahko pojavijo v sorazmerno kratkem roku, Komisija imeti možnost kadarkoli odložiti izdajo izvoznih dovoljenj;

ker ta uredba vključuje, medtem ko jih prilagaja sedanjim razmeram na trgu, določbe Uredbe Komisije (EGS) št. 1533/93 [3], kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 3304/94 [4]; ker je torej treba navedeno Uredbo razveljaviti;

ker so ukrepi, predvideni s to uredbo, skladni z mnenjem Upravljalnega odbora za žita,

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Izvozna nadomestila, izvozne takse, kakor so določene v členu 16 te uredbe, in korekcijski zneski iz drugega pododstavka člena 13(8) Uredbe (EGS) št. 1766/92, se v primeru proizvodov, naštetih v členu 1(1)(a), (b) in (c) navedene Uredbe, določijo še zlasti glede na naslednje dejavnike:

(a) cene, zaračunane na reprezentativnih trgih Skupnosti, trendi cen in kotacije, zabeležene na trgih tretjih držav;

(b) stroške trženja in najnižje stroške transporta od reprezentativnih trgov Skupnosti do pristanišča ali drugega kraja izvoza, in stroške pošiljanja na svetovni trg;

(c) v primeru predelanih proizvodov, količino žit, potrebno za njihovo izdelavo;

(d) možnosti in pogoji za prodajo zadevnih proizvodov na svetovnem trgu;

(e) skrb za preprečevanje motnje na trgu Skupnosti;

(f) ekonomski vidik nameravanih izvozov;

(g) količinske in proračunske omejitve, ki izhajajo iz sporazumov, sklenjenih v skladu s členom 228 Pogodbe.

Člen 2

Določbe prvega pododstavka člena 13(8) Uredbe (EGS) št. 1766/92 se uporabljajo za vse proizvode iz člena 1(1)(c) in (d) navedene Uredbe in za proizvode iz člena 1 navedene Uredbe, izvožene v obliki blaga iz seznama v Prilogi B navedene Uredbe.

Določbe drugega pododstavka člena 13(8) Uredbe (EGS) št. 1766/92 se uporabljajo za proizvode iz člena 1(1)(c) navedene Uredbe.

Člen 3

Korekcijski zneski se lahko razlikujejo glede na destinacijo.

Člen 4

1. Izvozna nadomestila za proizvode iz člena 1(1)(a) in (b) Uredbe (EGS) št. 1766/92 in izvozne takse, predvidene v členu 15 te uredbe, se lahko določijo z javnim razpisom.

Pogoji javnega razpisa morajo zagotavljati enakost dostopa za vse osebe s sedežem v Skupnosti.

[1] UL L 351, 14.12.1987, str. 1.
[2] UL L 134, 20.6.1995, str. 14.
[3] UL L 151, 23.6.1993, str. 15.
[4] UL L 341, 30.12.1994, str. 48.

Taki razpisi so povezani z izvoznim nadomestilom ali taksami.

2. Odločitve o objavi javnih razpisov se sprejmejo v skladu s postopkom, predpisanim v členu 23 Uredbe (EGS) št. 1766/92.

3. Odločitve o objavi javnih razpisov spremlja objava obvestil o javnem razpisu, ki jo sestavi Komisija in ki določa predvsem roke, v katerih se lahko ponudbe vložijo, in zadevne urade držav članic, kamor jih je treba poslati.

4. Odločitve o objavi javnih razpisov in obvestila o javnih razpisih se objavijo v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Med objavo obvestila o javnem razpisu in prvim rokom za vložitev ponudb mora preteči najmanj 5 dni.

Člen 5

1. Zainteresirane strani predložijo ponudbe v pisni obliki ali v kakršni koli obliki pisne telekomunikacije pristojnemu uradu države članice.

2. Ponudbe vsebujejo:

(a) sklic na razpis;

(b) ime in naslov ponudnika;

(c) vrsto in količino proizvoda, namenjenega za izvoz;

(d) izvozno nadomestilo na tono ali, kjer je ustrezno, izvozno takso na tono, izraženo v ekujih.

3. Ponudbe so veljavne le, če:

(a) se pred iztekom roka, predpisanega za predložitev ponudb, predloži dokazilo, da je ponudnik vložil varščino za ponudbo;

(b) jih spremlja pisno izražena obveza, da bo v zvezi z dodeljenimi količinami in v dveh dneh po prejemu obvestila o dodelitvi v skladu s členom 7(3) vložen zahtevek za vnaprejšnjo določitev izvoznega nadomestila, ali kjer je ustrezno, zahtevek za vnaprejšnjo določitev izvozne takse, enake razpisanemu znesku;

(c) ne bodo vsebovale kakršnih koli drugih pogojev, razen tistih, ki so določeni v obvestilu o javnem razpisu.

4. Vloženih ponudb ni mogoče umakniti.

Člen 6

Ponudbe odprejo pristojni uradi držav članic. Ne smejo se odpirati v javnosti. Osebe s pooblastilom za prisotnost ob odpiranju ponudb so zavezane k molčečnosti.

Komisijo se nemudoma obvesti o ponudbah brez navedbe imen ponudnikov.

Člen 7

1. Na osnovi priglašenih ponudb Komisija v skladu s postopkom iz člena 23 Uredbe (EGS) št. 1766/92 odloči o določitvi maksimalnega izvoznega nadomestila ali, kjer je ustrezno, o minimalni izvozni taksi ali, da ne bo nadalje ukrepala glede javnega razpisa.

2. Kadar se določi maksimalno izvozno nadomestilo, se pogodba dodeli ponudniku ali ponudnikom, katerih ponudbe so enake ali nižje kot maksimalno nadomestilo.

Kadar se določi minimalna izvozna taksa, se pogodba dodeli ponudniku ali ponudnikom, katerih ponudbe so enake ali višje kot minimalna taksa.

3. Pristojni uradi zadevnih držav članic pisno obvestijo vse ponudnike o izidu v zvezi z njihovimi ponudbami, takoj ko Komisija sprejme odločitev.

Člen 8

1. Izvozna dovoljenja se izdajajo uspešnim ponudnikom po tem, ko pristojni uradi držav članic prejmejo zahtevke za izvozna dovoljenja in glede na količine, ki so jim bile dodeljene.

2. V ustreznih poljih zahtevkov za dovoljenje in samih dovoljenj se navede destinacijo, natančno določeno v uredbi o izvedbi javnega razpisa. Dovoljenja zavezujejo k izvozu v navedeno destinacijo.

Člen 9

Ponudbene varščine se sprostijo:

(a) kadar ponudbe niso sprejete;

(b) ko je izbrani ponudnik priskrbel dokazilo, da je položil varščino iz člena 10 Uredbe Komisije (ES) št. 1162/951 [1].

Kadar obveznost iz člena 5(3)(b) te uredbe ni izpolnjena, se varščino zadrži, razen v primerih višje sile.

Člen 10

Izvozna nadomestila za proizvode, naštete v členu 1(1)(a), (b) in (c) Uredbe (EGS) št. 1766/92, se določijo najmanj enkrat mesečno.

---

[1] UL L 117, 24.5.1995, str. 2.

Člen 11

1. Izvozna nadomestila za pšenično moko, mešano moko in rženo moko, pšenične drobljence, pšenični zdrob in slad se določi ob upoštevanju kakovosti osnovnega žita, potrebnega za izdelavo 1 000 kg zadevnega proizvoda. Količine osnovnega žita se določijo po Prilogi I.

2. Vsebnost pepela v moki se določi z uporabo metode analize, opredeljene v Prilogi II.

Člen 12

Nadomestila za proizvode, naštete v členu 1(1)(a), (b) in (c) Uredbe (EGS) št. 1766/92, se plačajo, ko je predloženo dokazilo, da so proizvodi po poreklu iz Skupnosti.

Člen 13

Ne glede na člen 18 Uredbe (EGS) št. 3665/87 se za plačilo nadomestil, določenih z javnim razpisom, ne zahteva dokazilo o opravljenih carinskih formalnostih za sprostitev v porabo, pod pogojem, da izvajalec zagotovi dokaz, da je količina najmanj 1 500 ton žitnega proizvoda zapustila carinsko območje Skupnosti na krovu ladje, primerne za morski transport.

Tako dokazilo se zagotovi z naslednjim zaznamkom, ki ga potrdi pristojni organ na kontrolni kopiji iz člena 6 Uredbe (EGS) št. 3665/87, na enotnem upravnem dokumentu ali na nacionalnem dokumentu, ki dokazuje, da je blago zapustilo carinsko območje Skupnosti:

„Exportación de cereales por vía marítima; artículo 13 del Reglamento (CE) nº 1501/95“

„Eksport af korn ad søvejen — Artikel 13 i forordning (EF) nr. 1501/95“

„Ausfuhr von Getreide auf dem Seeweg — Verordnung (EG) Nr. 1501/95 Artikel 13“

„Εξαγωγή σιτηρών δια θαλάσσης — Άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1501/95“

„Export of cereals by sea — Article 13 of Regulation (EC) No 1501/95“

„Exportation de céréales par voie maritime — Règlement (CE) nº 1501/95, article 13“

„Esportazione di cereali per via marittima — Regolamento (CE) n. 1501/95, articolo 13“

„Uitvoer van graan over zee — Verordening (EG) nr. 1501/95, artikel 13“

„Exportação de cereais por via marítima — Artigo 13º., Regulamento (CE) nº. 1501/95“

„Viljan vienti meriteitse — Asetus (EY) N:o 1501/95 13 artikla“

„Export av spannmål sjövägen — Artikel 13 i förordning (EG) nr 1501/95“.

Člen 14

Kadar izvajalec zagotovi dokazilo o opravljenih carinskih formalnostih za sprostitev v porabo v Švici ali Lihtenštajnu, se mora znesek izvoznega nadomestila za izvoz v „vse tretje države“, določen v skladu z javnim razpisom, zmanjšati za razliko med to vsoto in vsoto izvoznega nadomestila, ki velja za zgoraj navedene destinacije na dan, ko je pogodba podpisana.

Člen 15

Kadar so pogoji, predpisani v členu 16 Uredbe (EGS) št. 1766/92, izpolnjeni glede enega ali več proizvodov, se lahko sprejmejo naslednji ukrepi:

(a) lahko se uporabi izvozna taksa ali določi korekcijski znesek. Take takse in korekcijski zneski se lahko razlikujejo glede na destinacijo;

(b) izdaja izvoznih dovoljenj se lahko povsem ali delno odloži;

(c) še nerešeni zahtevki za izdajo izvoznih dovoljenj se lahko delno ali v celoti zavrnejo.

Člen 16

Kadar javnega razpisa ni, je izvozna taksa, ki jo je treba pobrati, tista, ki je veljala na dan zaključka carinskih formalnosti.

Vendar pa se morajo na zahtevo zadevne strani, vložene istočasno z zahtevkom za dovoljenje, za izvoze, ki jih je treba izvršiti v času veljavnosti dovoljenja, uporabljati izvozne takse, veljavne na dan predložitve zahtevkov za dovoljenje.

Člen 17

Ob izrednih dogodkih Komisija lahko uporabi ukrepe iz člena 15(b). Komisija o svoji odločitvi uradno obvesti države članice in jo objavi v *Uradnem listu Evropskih Skupnosti*.

Člen 18

Uredba (EGS) št. 1533/93 se razveljavi. Vendar pa se še naprej uporablja za dovoljenja, izdana pred 1. julijem 1995.

Člen 19

Ta uredba začne veljati dne 1. julija 1995.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 29. junija 1995

Za Komisijo

Franz FISCHLER

Član Komisije

PRILOGA I

	Oznaka KN	Vsebnost pepela (izraženo v mg) na 100 g moke, drobljenca in zdroba	Število v kg žita na 1 000 kg zadevnih proizvodov
1. Pšenična moka iz navadne pšenice, pirjevice ali soržice	1101 00 15 100	0 do 600	1 370
	1101 00 15 130	601 do 900	1 280
	1101 00 15 150	901 do 1 100	1 180
	1101 00 15 170	1101 do 1 650	1 090
	1101 00 15 180	1651 do 1 900	1 020
2. Ržena moka	1102 10 00 500	0 do 1 400	1 370
	1102 10 00 700	1 401 do 2 000	1 080
3. Navadni pšenični drobljenci in zdrob	1103 11 90 200	0 do 600	1 370
4. Drobljenec iz trde pšenice in zdrob	1103 11 10 200	0 do 1 300 (sito z zaščitno mrežico 0,160 mm)	1 500
	1103 11 10 400	0 do 1 300	1 340
	1103 11 10 900	nad 1300	1 260
5. Slad, nepražen	1107 10 19		1 300
	1107 10 99		
Slad, pražen	1107 20 00		1 520

PRILOGA II

Metoda za določanje vsebnosti pepela v moki

Aparat

1. Laboratorijska tehtnica z občutljivostjo do 0,1 mg, škatla ustreznih uteži.

2. Električna peč s sušilnimi celicami, z ustreznima merilnikoma temperature in prepiha in z regulatorjem.

3. Okrogle posode za zažiganje z ravnim dnom (pribl. 5 cm v premeru, maksimalna višina 2 cm), po možnosti iz zlitine, zlata in platine ali iz kvarca ali porcelana.

4. Izparilnik (z notranjim premerom pribl. 18 cm), opremljen z vratom in perforirano ploščo, iz porcelana ali aluminija.

   Dehidracijsko sredstvo: kalcijev klorid, forsforjev pentoksid ali modro obarvan kremenov gel.

Metoda

1. Teža preskusnega vzorca naj bo med 5 in 6 g. Kadar gre za moko, pri kateri je verjetnost vsebnosti pepela glede na suho snov več kot 1 %, naj bo teža preskusnega vzorca med 2 in 3 g. Teža preskusnega vzorca se lahko zaokroži na 10 mg natančno; vse druge količine se tehtajo na 0,1 mg natančno.

2. Tik pred uporabo se morajo posode ogreti v peči s sušilnimi celicami pri zažigalni temperaturi nad konstantno težo; navadno je dovolj 15 minut.

   Posode se nato v izparilniku ohladijo na laboratorijsko temperaturo, pod pogoji, navedenimi v odstavku 7.

3. Nato se položi preskusni vzorec v posodo in se ga enakomerno porazdeli, da ni kupčkov. Tik pred zažigom se preskusni vzorec navlaži z 1 do 2 ml etilnega alkohola.

4. Nato se položijo posode v odprtino peči, vrata ostanejo odprta. Ko snov preneha goreti, se posode potisnejo v peč. Ko se vrata peči zaprejo, se mora vzdrževati ustrezna sušina, vendar ne tako močno, da bi odpihnilo snov iz posod.

5. Rezultat zažiga mora biti popoln sežig moke, vključno s kakršnimi koli sajastimi delci v pepelu. Sežig bo končan, ko postane po hlajenju ostanek skoraj bel.

6. Temperatura sežiga mora doseči 900°C.

7. Ko je sežig končan, se posode odstranijo iz peči in se postavijo na pločevino iz eternita za kakšno minuto, da se ohladijo; nato se postavijo v izparilnik (ne več kot 4 posode naenkrat). Zaprt izparilnik se postavi blizu analizne tehtnice. Posode je treba tehtati, ko so popolne hladne (pribl. 1 ura).

Rezultati

1. Toleranca napake: če vsebnost pepela ne presega 1 %, se rezultati dvojnega preskusa testa ne bi smeli razlikovati za več kot 0,02 enoti vsebnosti pepela; če vsebnost pepela presega 1 %, razlika ne bi smela presegati 2 % vsebnosti pepela. Če razlika presega te meje, je preskus potrebno ponoviti.

2. Vsebnost pepela mora biti izražena na 100 delov suhe snovi in zaokrožena na 0,01.